

Ο παροικιακός Τύπος τα τελευταία 50 χρόνια

Γράφει ο Γ. Χατζηβασίλης

ΜΕΡΟΣ 5α

Ο Γιάννης Οικονόμου ήταν γιος στρατηγού, αλλά ασυμβίβαστος από μικρό παιδί. Ο στρατηγός προσπάθησε να τον «στρώσει» όπως τα άλλα παιδιά του, ο άλλος γιος του αποστρατεύθηκε συνταγματάρχης από την χούντα, αλλά ο Γιάννης δεν καταλάβαινε τίποτε. Κάποιος καλύτερος από εμένα θα μπορούσε να γράψει βιβλίο και κινηματογραφικό σενάριο ακόμη γύρω από τη ζωή του Γιάννη, που προτίμησε να ξενιτευτεί στην Αυστραλία παρά να εργαστεί στο «γκουβέρνο» για σιγουριά όπως τον συμβούλευε η μητέρα του. Με την ευκαιρία να αναφέρω ένα από τα «κατορθώματά» του στην Αυστραλία.

Ενα βράδι επί χούντας επέστρεφε στο σπίτι του με την Αλίκη και ένα άλλο ζευγάρι που μου χάρισαν υπέροχες αναμνήσεις, το αζέχαστο «γελαστό παιδί» Γιάννη και την Πόπη Δημητρακοπούλου, νομίζω και τον Τάκη με την Χαρίκλεια Καλδή, όταν σε έναν δρομάκο κοντά στον ελληνικό κινηματογράφο του Ρέντφερν είδαν τη Μερσεντές του χουντικού γενικού προξένου, Παναγιώτη Ρέλλα. Ο Γιάννης πρότεινε να την... καλωπίσουν με ένα δοχείο μοπογιάς που είχε μέσα στο station wagon του. Όμως μπήκαν στον δρόμο αντίθετα στο ρεύμα κυκλοφορίας, τους είδε ένας Αυστραλός και τους κατήγγειλε στην Αστυνομία. Όταν έλαβαν και την καταγγελία του Ρέλλα, το ένα και ένα κάνουν δύο και αστυνομικοί εισέβαλαν στο σπίτι του Γιάννη και της Αλίκης και ζήτησαν να εξετάσουν το αυτοκίνητο. Ο Γιάννης είχε πετάξει το δοχείο με την μοπογιά, όμως καθώς η Αλίκη άνοιγε την πίσω πόρτα του αυτοκινήτου, είδε έναν λεκέ από την μοπογιά και... έκατσε πάνω για να μην την δουν οι αστυνομικοί. Τελικά, ο Γιάννης και η παρέα του γλίτωσαν και επειδή ο αυστραλός αυτόπτης μάρτυς αρνήθηκε να καταθέσει όταν έμαθε ότι επρόκειτο για ενέργεια με πολιτικά κίνητρα και όχι για βανδαλισμό. Απέναντι από το κατάστημα του Γιάννη ήταν τότε ένα ελληνικό κοπτάδικο που για να το επισκεφθεί αργότερα ο Ρέλλας, στάθμευσε την επισκευασμένη Μερσεντές του ακριβώς έξω από το μαγαζί του Γιάννη. Μόλις μπήκε ο Ρέλλας στο κοπτάδικο του λέει ο συμπατριώτης μας «ξέρετε πως παρκάρατε το αυτοκίνητό σας έξω από το μαγαζί του Οικονόμου;» «Ωχ, στο στόμα του λύκου!», είπε ο Ρέλλας ασειευόμενος.

Να πω ακόμη ότι ο Γιάννης Οικονόμου, ήταν ταμίας της Κοινότητας και ένας από αυτούς που εγγυήθηκαν το δάνειο για την αγορά του Μεγάρου της στο Πάτινγκτον, ενώ σαν μέλος της Επιτροπής Κυπριακού Αγώνα είχαν μεταφέρει τον τότε πρόμιερ της Νότιας Αυστραλίας, Ντον Ντάνσταν, για να δώσει

ομιλία στο Γούλογκονγκ, πάνω στην καρότσα ενός οχήματος utility!

Πειραχτήρι, λοιπόν, ο Γιάννης και με καλές σχέσεις με τον κόσμο των εφημερίδων, όποτε έβλεπε τον Θήο του πετούσε σπόντες για πράγματα που τον αφορούσαν και γι' αυτό μου ζητούσε επίμονα να σταματήσω τις σχέσεις με τον Οικονόμου, πράγμα που με ενοχλούσε γιατί δεν επρόκειτο να γίνει, όποιες και αν ήταν οι συνέπειες. Για μένα, ο Γιάννης και η Αλίκη ήταν όπως τους καλούς φίλους, σαν τ' άστρα: δεν τους βλέπεις κάθε μέρα, αλλά ξέρεις πως πάντα είναι εκεί.

Παρά την αποχώρηση του Τάκη Καλδή το 1973 από τον «Πανελλήνιο Κήρυκα», η φιλία μας συνε-

χίστηκε επειδή εκείνη την εποχή ήταν πολύ καλές οι σχέσεις ανάμεσα στους δημοσιογράφους και το τεχνικό προσωπικό, με στενές φιλίες, κουμπαριές, οικογενειακές σχέσεις, γλέντια κλπ. Ενα ζεστό βράδι, λοιπόν, ο Τάκης Καλδής, ο Βαγγέλης Περούλιας, ο Γιάννης Οικονόμου και εγώ συμφωνήσαμε να συναντηθούμε με τις οικογένειές μας στην παραλία της Μαρούμπρα όπως συνηθίζαμε για να δροσιστούμε και να περάσουμε μερικές ευχάριστες ώρες, επειδή όταν είχαν κέφια ο Καλδής και ο Οικονόμου ήταν σκέτη απόλαυση.

Όταν έφθασα, όμως, λίγο καθυστερημένος βρήκα δύο «επισκέπτες» μας, τον Δημήτρη Καλομοίρη και τον ιδιοκτήτη του «Νέου Κόσμου», Τάκη Γκόγκο, που συναντούσα για πρώτη φορά.

Ο Καλδής, ο Καλομοίρης και ο Γκόγκος είχαν απομακρυνθεί και φαινόταν πως είχαν σοβαρή συζήτηση προκαλώντας την περιέργεια των υπολοίπων, που υποθέσαμε ότι επρόκειτο για προσφορά ερ-

“Εφημερίδα δεν είναι ένα άσπρο χαρτί μουτζουρωμένο με μελάνι για να τυλίγουμε τα σκουπίδια. Είναι ζωντανό πράγμα που πρέπει να σε βόμαστε γιατί είναι δάσκαλος που σε διδάσκει, δημόσιος κήρυκας που σε ενημερώνει, επιθεωρητής που ελέγχει τα πάντα, διασκεδαστής για να σε ψυχαγωγεί, πιστός φίλος που σου κρατά παρέα και τέλειο συμπλήρωμα του καφέ”.

γασίας στον Τάκη από τον «Νέο Κόσμο». Όμως εκείνο το βράδι πάρθηκαν πολύ σοβαρότερες αποφάσεις...

Όταν τελείωσε η συζήτησή τους, ο Καλδής έκατσε στα βράχια ανάμεσα σ' εμένα και τον Περούλια και μάς ρώτησε αν θέλουμε να εργαστούμε για μια νέα εφημερίδα που επρόκειτο να εκδοθεί από συμπαροίκους επιχειρηματίες. Η πρόταση μάς δημιούργησε απορίες και διλήμματα γιατί επρόκειτο να πάρουμε μια μεγάλη απόφαση. Ρωτήσαμε τον Τάκη αν θα υπήρχαν αρκετά κεφάλαια για να κρατηθεί η εφη-

μερίδα μέχρι να ορθοποδήσει και μάς διαβεβαίωσε ότι πρόκειται για σοβαρούς ανθρώπους, όπως τον Κίκη Ευθυμίου που πλήρωσε τη... νύφη εξοφλώντας στο τέλος \$14.000 χρέη της εφημερίδας, τον Τάκη Γκόγκο, τον Τζιμ Αναστασίου, τον Κώστα Ζαχαρόπουλο, τον Αντρίου Βας, τον Χρήστο Λούη, τότε ιδιοκτήτη των ελληνικών κινηματογράφων. Director της εταιρείας ήταν ο κ. Κίκης Ευθυμίου.

Η εφημερίδα δεν είναι από τις πιο εύκολες επιχειρήσεις και αν δεν έχεις μεγάλα κεφάλαια, καλύτερα να μείνεις μακριά γιατί τα έσοδα θ' αργήσουν να έρθουν.

Ακόμη και αν ξεκινήσεις με μεγάλη κυκλοφορία, δεν πρόκειται να εισπράξεις ούτε ένα σεντ από τα εφημεριδοπωλεία πριν περάσουν δύο μήνες, το ίδιο και με τις διαφημίσεις, εκτός από εκείνες που πληρώνονται προκαταβολικά. Όμως, τα έξοδα λειτουργίας της εφημερίδας αρχίζουν από την πρώτη ημέρα και ήταν πολλά γιατί η νέα εφημερίδα μας θα έπρεπε εκτός από όλα τα άλλα να πληρώνει για την εκτύπωσή της.

Γιατί δεχτήκαμε τελικά την πρόταση του Τάκη εκεί στην Μαρούμπρα τα νερά; Πιστεύω ότι η πρόκληση δημιουργίας μιας νέας εφημερίδας ήταν πολύ δελεαστική, αλλά και από συναδελφική αλληλεγγύη, αφού μαζί μας δέχτηκαν να έρθουν ακόμη δύο πολύ σημαντικά στελέχη του συγκροτήματος Σκάκου, ο Βαγγέλης Μυγδάλης και ο Αλέκος Γκαλελής.

Στη φωτογραφία ο Τάκης Γκόγκος

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΝ ΕΡΧΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ